

Uddrag af UTOPI OG VIRKELIGHED

(Side 109-110, [Forlaget Bindslev](#), 119 sider, 149 kr.)

Af Ebbe Kløvedal Reich

I 1973 gjorde historikeren Ebbe Kløvedal Reich, teologen Søren Krarup og litteraten Per Stig Møller rede for deres meget forskellige tanker om fremtidens samfund. Siden da har Berlin-murens fald, informationsteknologi og globalisering forandret verden markant. I dag er utopien dømt ude, enkeltsager sætter den politiske dagsorden, og samfundets overordnede kurs er kun sjældent til debat. Hvad skete der med ungdommens utopier? Har virkeligheden udmanøvreret den politiske fremtidsstænkning eller er det stadig muligt at tænke højt om et andet og bedre samfund? Sådan lyder de spørgsmål, som de tre debattører fra 1973 endnu engang er blevet bedt om at stille sig selv og hinanden.

DEN NATIONALE UTOPI

Det mest oplagte og oftest fremførte middel til på samme tid både at forenkle vores gigantiske, indviklede og kontrolkrævende system for overførselsindkomster og at manifestere den fælles lykke på en ny måde er indførelsen af en eller anden form for borgerløn. Dvs. at alle danskere over børnealderen skal erholde en lønindkomst, der er til at leve (spartansk) af. Hovedargumentet imod en sådan reform - bortset fra det sædvanlige at den ikke kan betale sig på kort sigt - har indtil nu været, at det er urimeligt og umoralsk at løsrive lønbegrebet helt fra arbejdsbegrebet. Nu, hvor Danmarks og det øvrige EU's bønder skal have lagt deres støtte om, så den ikke længere gives til produktionen, men til blot og bar passiv besiddelse af landbrugsjord, er dette argument blevet meningsløst, især for dem der tidligere brugte det oftest og mest selvretfærdigt. Hele diskussionen for og imod borgerlønnen skal ikke gentages her. Det skal kun medgives, at det er en svær og omfangsrig reform med mange og til dels tågede følgevirkninger. Men den er ikke desto mindre gennemførlig, og dens positive virkning på samfundets ligeværdige fællesskab og sammenhængskraft er svær at overvurdere. En anden reform, der vil få den samme positive virkning, er indførelsen af tvungen civil samfundstjeneste for begge køn til afløsning af den forældede værnepligt. Det vil sige at alle unge mennesker, måske undtagen dem der frivilligt vælger militærtjenesten, i et vist antal måneder skal stille deres arbejdskraft til rådighed for at være med til at løse de mange omsorgs-, socialiserings- og vedligeholdelsesopgaver, som under markedsgørelsen er blevet sparet væk af hensyn til kapitalforrentningen. En tredje reform, som vil fremgå både af den nye indretning af lokalsamfundene og af de stigende priser på fossile brændstoffer, er en radikal omlægning af trafikpolitikken. Overflødig belastning af miljøet ved overdreven bilkørsel og anden motoriseret transport skal ikke længere begunstiges. Det betyder, at den kollektive trafik skal prioriteres over privattrafikken. Det betyder f.eks. også, at kørselsfradraget skal afskaffes - og måske erstattes med et fradrag til dem, der gør en indsats for at undgå, at hjemmet splittes fra arbejdspladsen med store afstande. Reformen som disse vil tilsammen gøre danskerne til et meget bedre integreret folkeslag. Og det er forudsætningen for, at det kan blive lettere også at integrere indvandrere. Kun et samfund, der selv ved, hvad det står for, kan modtage fremmede med ægte gæstfrihed og give dem et klart tilbud om en ny, menneskeværdig tilværelse. Danmark bør på den måde - når det gøres til en vigtig, fælles målsætning - kunne blive et foregangsland angående integration. Udenrigspolitisk vil Danmark, bl.a. på grund af de ikke-liberalistiske reformer, opgive sin nuværende kurs - som har til formål at gøre landet til en af USA's mest trofaste klientstater. Den vil efterhånden blive erstattet af en helhjertet forpligtethed på det europæiske projekt.

Nærværende citat fra Ebbe Kløvedal Reichs bidrag til bogen
"Virkelighed og Utopi" distribueres af BIEN Danmark

[Basic Income Earth Network](#)

efter skriftlig tilladelse fra [Forlaget Bindslev](#)

Bogen kan også købes [her](#)